

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 673, Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 925 ff.)

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Indhold med de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Nellemann): Som de Herrer ville se, ere de Ændringsforslag, vi have tilladt os at foreslaa til dette Lovforslag, ikke mange og heller ikke betydelige. Det ligger i Sagens Natur, at man ved Foranstaltninger af denne Art saa vidt mulig indretter sig, i alt Fald i de Stater, der staa paa et højere Civilisationstrin, saaledes at man omtrent har de samme Regler alle Vegne. Det er noget, man opfordres til, dels fordi man fra alle Sider vil være enig om ikke at lægge større Hindringer i Vejen for Samfærdslen, end der absolut behøves, og paa den anden Side, fordi man er nødt til at træffe Forholdsregler, der svare til dem, der træffes andetsteds, da det ellers vilde paadrage en Mistanke for Efterladenhed og en Frygt for Smitte, som man ikke kan være tjent med, og som i mange Tilfælde let vil kunne føre til, at andre Stater afspærre mod en. Der har ogsaa, som de Herrer ville se af de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, været stræbt efter at komme til saadanne fælles Grundsætninger i de europæiske Stater, og de nyeste Bestræbelser i denne Henseende foreligge dels i en Overenskomst, der blev afsluttet i Dresden 1893 — som nærmest gaar ud paa at vedtage Forholdsregler over for Kolera — og dels i en lignende Overenskomst, der blev vedtagen paa en Sammenkomst i Venedig 1897, der nærmest drejer sig om Forholdsregler over for Pest. Det er jo disse Deklarationers Vedtagelse, som nærmest har foranlediget nærværende Lovforslag, der i det væsentligste gaar ud paa at bringe vor gældende Lovgivning i saa stor Overensstemmelse med disse Deklarationer som muligt. Som De ville se, er den vigtigste Forandring i de bestaaende Regler den, at man ikke længer skal være berettiget til at benytte

den saakaldte Observationskarantæne. Efter den bestaaende Lovgivning har man nemlig Lov til — og har i Reglen ogsaa benyttet sig af denne Ret — til at indføre en Observationskarantæne mod Skibe, der komme fra Steder, hvor der hersker Kolera, uden at der behøver at have været noget Tilfælde om Bord. Alene den Omstændighed, at Skibet kommer fra en kolerasmittet Havn, berettiger altsaa til den saakaldte Observationskarantæne, der blot bestaar deri, at der en vis Tid efter Ankomsten kan forhenes Skibet ethvert Samkvem med Land, saaledes at de paagældende maa blive om Bord, dog at der træffes Forholdsregler for at forsyne Skibet med det fornødne, for at de ikke skulle lide Sult og Tørst o. s. v. Længden af denne Observationskarantæne har varieret meget til de forskellige Tider, den har naturligvis været udmaalt efter, hvad Videnskaben til enhver Tid har anset for at være det sædvanlige Inkubationsstadium ved Kolera, altsaa den Tid, der hengaar fra det Tidspunkt, da en Person er bleven smittet, til Sygdommen bryder ud, og da den efter de nyere Anskuelser er temmelig kort med Hensyn til Kolera, var ogsaa den sidste Observationskarantæne, man benyttede, ikke ret langvarig. Naar der ikke havde været Sygdom om Bord, regnede man fra Skibets Afgang fra, eller det Øjeblik, da Skibet sidst havde staaet i Forbindelse med et Sted, hvor der var Kolera, eller med et Skib, der havde Kolera. Hvor længe Observationskarantænen skulde være her, beroede altsaa paa, hvor længe Skibet havde været under Vejs fra det paagældende Sted, og i saa Henseende havde det altsaa væsentlig Betydning, hvor lang den Epidemii, man vilde være sig imod, var borte fra os. Dersom Skibet kom fra fjernere liggende Steder, f. Eks. fra Middelhavet eller fra Amerika, vilde der ikke blive nogen Observationskarantæne — dersom Skibet da ikke havde haft Sygdom om Bord — idet der efter dets Afgang vilde være hængaet saa lang Tid, at der ikke behøvedes nogen længere Ventetid. — Denne Karantæne foreslaas altsaa nu afskaffet, og Udvalget finder heller ikke noget derimod at erindre. Dette er ikke saa meget just, fordi man anser Observationskarantænen for at være i sig selv unyttig, thi det kan man ikke kalde den, navnlig ikke for et Land som Danmark, hvor Adgangen til Søs spiller en saa stor Rolle, og hvor det, naar der hersker Kolera f. Eks. i en Østersøhavn, kun er en overmaade kort Rejse, der behøves for at